

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobkyně: **K. Š.**

bytem X

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Šťovíčkem
se sídlem Malostranské náměstí 5/28, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2023, č. j. 050982/2023/KUSK/ HRO,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2023, č. j. 050982/2023/KUSK/ HRO, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Petra Šťovíčka, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný *de facto* zamítl (zásah žalovaného spočíval pouze v otázce nákladů správního řízení) odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Příbrami (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 3. 2023, č. j. DÚ/2549/80339/2022/Šn. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť nedala přednost v jízdě podle § 22 odst. 5 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 2 500 Kč.

2. Žalobkyně namítla, že se žalovaný řádně nezabýval předloženým znaleckým posudkem ze dne 9. 8. 2023, č. 8778/23, zpracovaným soudním znalcem Ing. Tomášem Rozlivkou. Z tohoto znaleckého posudku a jeho závěrů totiž jednoznačně plyne, že příčinou dopravní nehody byla rychlost vozidla Škoda, která byla během pohybu při nájezdu na objezd a během pohybu po objezdu vyšší než maximálně povolená rychlost pro daný úsek a dále také způsob pohybu tohoto vozidla po kruhovém objezdu. Pokud by se řidička vozidla Škoda pohybovala maximálně povolenou rychlostí pro daný úsek, potom by byla jednoznačně schopna bezpečně dopravní nehodě zabránit. Žalobkyně naopak nemohla střet vozidel odvrátit, ani nemohla dopravní nehodě jakkoliv zabránit. Žalobkyně tedy rozhodně nenese žádnou vinu za vzniklou dopravní nehodu, což předložený znalecký posudek zpracovaný soudním znalcem Ing. Rozlivkou jednoznačně a přesvědčivě dokládá.
3. Žalobkyně dále uvedla, že znalecký posudek č. 2586-16/2022 ze dne 18. 1. 2023, zpracovaný Ing. Josefem Štrobachem, není věcně správný, přičemž uvádí řadu konkrétních výhrad proti tomuto posudku.
4. Žalobkyně rovněž namítla, že v případě rozporů ve znaleckých posudcích, tj. v závěru, kdo je odpovědný za dopravní nehodu, nemůže správní orgán libovolně činit závěr o správnosti některého ze znaleckých posudků. V daném případě byl naopak žalovaný povinen oba znalce vyslechnout a v případě neodstranění rozporů ve znaleckých posudcích zadat vypracování revizního znaleckého posudku.
5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že na stranách deváté a desáté žalobou napadeného rozhodnutí se přezkoumatelně a srozumitelně vypořádal s žalobkyní předloženým znaleckým posudkem. Z hlediska zadavatelů znaleckých posudků je nesporné, že znalec zpracovávající posudek pro žalobkyni je motivován objednávkou.
6. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně neuvedla nové skutečnosti nad rámec podané žaloby.

II. Obsah správního spisu

7. Z oznámení Policie ČR o přestupku ze dne 8. 8. 2022 vyplývá, že dne 23. 6. 2022 došlo na kruhovém objezdu u čerpací stanice SILMET na silnici č. 66 v katastru obce Milín (dále jen „kruhový objezd“) k dopravní nehodě vozidla BMW (vozidlo žalobkyně) a vozidla Škoda.
8. V rámci ústního jednání dne 30. 9. 2022 žalobkyně uvedla, že *„vjížděla na kruhový objezd z Milína, koukala doleva, zda může bezpečně projet, žádná vozidla tam nebyla. Vjela na kruhový objezd, a když projížděla kruhovým objezdem, narazil do ní zleva druhý vůz, který jel od Příbrami. K dotazům správního orgánu pak uvedla, že jela cca 50 km/h a před kruhovým objezdem zpomalila na 10 km/h a tou rychlostí najížděla na kruhový objezd a ke střetu došlo myslí po 5 - 10 m po najetí na kruhový objezd. Na další otázky uvedla, že vozidlo, se kterým došlo ke střetu v době, kdy najela na kruhový objezd, bylo několik metrů ještě před značkou „Dej přednost v jízdě“ před vjezdem na kruhový objezd. V tu dobu, kdy najížděla na kruhový objezd, zde žádné vozidlo nebylo“*. V rámci ústního jednání vypovídala rovněž řidička vozidla Škoda, která uvedla, že *„tého dne jela do práce od Příbrami. Přijížděla ke kruhovému objezdu, kde zpomalila, dávala přednost, rozhlédla se, jiné vozidlo se na kruhovém objezdu nepohybovalo, vjela na kruhový objezd a došlo ke střetu s paní Šťovíčkovou. K dotazům správního orgánu, jakou rychlostí jela, svědkyně uvedla, že přesnou rychlost nedokáže říci, zpomalila, dobrzdila skoro až do zastavení před kruhovým objezdem a jakou rychlostí najížděla na kruhový objezd, neví. Dále uvedla, že vozidlo obviněné, ve chvíli, kdy najížděla na kruhový objezd, bylo před kruhovým*

objezdem ve směru od Milína. Dále uvedla, že v době, kdy se nehoda stala, tak u výjezdu na Strakonickou byl hluboký výmol a musí se tam zpomalit, nelze jet rychle, a kruhový objezd objet ve tvaru, jak je. Na dotaz, zda jela po vodorovném DZ, uvedla, že nikoliv, její vozidlo tam skončilo, protože si přes toto DZ najížděla tak, aby se vyhnula výmolu, který se nacházelo vpravo na výjezdu ul. Strakonická“.

9. Správní orgán prvního stupně následně ustanovil znalce Ing. Štrobacha k vypracování znaleckého posudku k průběhu a z technického hlediska příčinám předmětné dopravní nehody. Znalec ve svém posudku ze dne 18. 1. 2023 uvedl, že z technického hlediska byla příčinou nehody skutečnost, že žalobkyně nereagovala na dopravní situaci – pohyb vozidla Škoda po kruhovém objezdu a svůj manévr vjezdu na kruhový objezd zahájila v okamžiku, kdy jí dopravní situace neumožňovala jeho bezpečné provedení, jelikož vozidlo Škoda se v okamžiku vjezdu žalobkyně na kruhový objezd nacházelo ve vzdálenosti cca 20m.
10. Dne 24. 3. 2023 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým shledal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, neboť nedala přednost

v jízdě v souladu s § 22 odst. 5 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 2 500 Kč.

11. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. V průběhu odvolacího řízení žalobkyně předložila znalecký posudek soudního znalce Ing. Tomáše Rozlivky. Znalec v tomto posudku uvedl, že technickou příčinou vzniku nehodového děje byla rychlost vozidla Škoda Octavia, která byla během pohybu při nájezdu na kruhový objezd a během pohybu v objezdu vyšší než maximálně povolená rychlost pro daný úsek a dále způsob pohybu vozidla po objezdu – pohyb po VDZ V 13 (šikmé rovnoběžné čáry). K možnostem odvrácení střetu dále uvedl, že žalobkyně nemohla střet odvrátit ani nehodovému ději zabránit, a řidička vozidla Škoda Octavia mohla nehodovému ději zabránit, pokud by se v době nájezdu na objezd pohybovala v souladu se SDZ, tj. rychlostí 30 km/h a popř. pokud by se pohybovala po objezdu mimo VDZ V 13.
12. Dne 5. 12. 2023 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobkyně *de facto* zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil (viz bod 1 rozsudku). V odůvodnění uvedl, že je nepochybně prokázáno, že žalobkyně při vjíždění na kruhový objezd nedala přednost v jízdě po kruhovém objezdu jedoucímu vozidlu Škoda. V tomto závěru žalovaný vycházel ze znaleckého posudku Ing. Štrobacha. Žalovaný rovněž zpochybnil závěry znaleckého posudku Ing. Rozlivky, zejména uvedl, že tento znalec tvrdí, že vozidlo Škoda začíná najíždět na kruhový objezd a současně začíná reagovat na situaci cca 1,6 – 1,9 s před střetem, kdy se může pohybovat rychlostí 34 – 48 km/h a je cca 21 m před polohou v okamžiku střetu a dále zrychluje na rychlost cca 46 – 54 km/h a následuje brzdění do střetu. Takový popis předstřetového pohybu vozidla Škoda se jeví jako zcela nereálný a nelogický, neboť tvrdí, že řidička vozidla Škoda poté, co najíždí na kruhový objezd a začíná reagovat na situaci před střetem, by ještě své vozidlo zrychlovala až na rychlost 46 – 54 km/h a teprve poté brzdila. Závěrům o vině žalobkyně nasvědčuje i skutečnost, že vozidlo Škoda narazilo pravou přední částí do levého předního blatníku za levým předním kolem vozidla žalobkyně, což prokazuje, že žalobkyně při vjíždění na kruhový objezd vjela náhle do jízdni dráhy vozidla Škoda, jedoucímu již po kruhovém objezdu a nedala tak přednost v jízdě

vozidlu Škoda, jedoucím po hlavní pozemní komunikaci. Žalovaný tak závěry znaleckého posudku Ing. Tomáše Rozlivky považuje za věcně nesprávné a chybné.

III. Posouzení věci krajským soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), načež shledal, že žaloba je důvodná. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyjádřili souhlas v intencích § 51 odst. 1 s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť seznámení se s obsahem správního spisu nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publikovaný pod č. 2383/2011 Sb. NSS a dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz).
14. Podstatou projednávané věci je otázka, k čemu dne 23. 6. 2022 na kruhovém objezdu u Milína došlo. Nesporné je, že žalobkyně vjela na kruhový objezd a následně došlo ke střetu s vozidlem Škoda, jedoucím po kruhovém objezdu. Zde však shoda mezi účastníky končí a dále oba nabízejí odlišný příběh. Podle žalovaného žalobkyně před najížděním na kruhový objezd buďto neregistrovala vozidlo Škoda, nebo nesprávně vyhodnotila jeho rychlost a vzdálenost. V důsledku tohoto pochybení pak žalobkyně vjela „do dráhy“ vozidlu Škoda. Tento závěr žalovaného je podpořen závěry Ing. Štrobacha, podle kterých bylo příčinou nehodového děje to, že žalobkyně svůj manévř vjezdu na kruhový objezd zahájila v okamžiku, kdy jí dopravní situace neumožňovala jeho bezpečné provedení. Žalobkyně nabízí příběh odlišný, podle kterého v okamžiku, kdy vjížděla na kruhový objezd, vozidlo Škoda na kruhovém objezdu ještě vůbec nebylo a vjezd byl proto bezpečný a zcela souladný s pravidly silničního provozu. Příčinou nehody pak byla výlučně rychlost vozidla Škoda a jeho nesprávný způsob jízdy. Žalobkyně svůj závěr opírá o znalecký posudek Ing. Rozlivky, podle kterého příčinou vzniku nehodového děje byla rychlost vozidla Škoda Octavia, která byla během pohybu při nájezdu na kruhový objezd a během pohybu v objezdu vyšší než maximálně povolená rychlost pro daný úsek a dále způsob pohybu vozidla po objezdu.
15. Soud dospěl k závěru, že na základě spisového materiálu nemůže dát odpověď na to, který z příběhů je pravdivý, a především že tuto odpověď nemohl dát ani žalovaný. V projednávané věci jsou oba příběhy založeny na odborném posouzení nehodového děje, oba příběhy jsou podloženy znaleckými posudky, které se *prima facie* jeví jako relevantní. Soud připomíná, že pro relevanci znaleckého posudku je zcela nerozhodné, zda byl jeho zadavatelem správní orgán či osoba obviněná z přestupku. Dále oba znalecké posudky byly relevantně (z laického pohledu) zpochybněny – znalecký posudek Ing. Štrobacha žalobkyní v jejím vyjádření v průběhu odvolacího řízení (obsahově obdobným bodu III žaloby), znalecký posudek Ing. Rozlivky žalovaným v napadeném rozhodnutí. Je přitom zjevné (a nesporné), že oba znalecké posudky nemohou obstát vedle sebe, jelikož každý uvádí odlišnou technickou příčinu nehodového děje a neshodnou se ani na jiných podstatných otázkách (např. oba posudky uvádějí diametrálně odlišnou polohu vozidla Škoda v okamžiku vjezdu žalobkyně na kruhový objezd). Za této situace soud musí přisvědčit žalobkyni, že žalovaný nebyl oprávněn si ze znaleckých posudků o své vlastní úvaze vybrat ten, který mu připadá přesvědčivější. Je tomu tak proto, že žalovaný k tomu (stejně jako soud) nemá potřebnou odbornou kompetenci. V rozsudku ze dne 1. 7. 2010, č. j. 7 Afs 50/2010-60, Nejvyšší správní soud uvedl, že „pokud tedy nastane situace, tak jak tomu bylo i v této věci, že je k dispozici více znaleckých posudků na tentýž předmět zkoumání, je nutno

především konstatovat, že mají v zásadě zcela rovnocennou důkazní hodnotu. Nastane-li pak k tomu situace, kdy se ve svých závěrech tato posudky rozcházejí (zde cca o 580 %), nepřísluší správci daně s poukazem na ustanovení § 31 odst. 4 věty čtvrté zákona o správě daní a poplatků, aby si bez dalších procesních kroků sám autoritativně určil, který posudek je podle jeho názoru ‚více správný‘ nebo který je naopak zcela ‚nesprávný‘. Je tomu tak proto, jak zcela přilehavě konstatoval krajský soud, že správnímu orgánu nesvědčí pozice arbitra, znalce, případně revizního znalce, jež by byl sto usuzovat, který znalecký posudek je správný a který nikoliv. To by žádného znalce nebylo třeba a postačilo by, aby zákon o dani z přidané hodnoty obsahoval dikci, že cenu obvyklou stanoví správce daně správní úvahou. Tak tomu ale není. Pokud tedy v daňovém řízení nastane situace, že má správce daně k dispozici k téže otázce dva rovnocenné, ale co do závěru odlišné znalecké posudky, nepřísluší mu, aby sám bez dalšího uvážil, který z nich použije (slovy stěžovatele, který mu ‚vyhovuje‘) pro rozhodná skutková zjištění a který ne. Na takový závěr nemá správní orgán především potřebné odborné znalosti. Zjistí-li tedy správní orgán mezi těmito posudky rozpory nebo vzniknou-li mu pochyby takového rázu, jak uvedl ve svém rozhodnutí (není zřejmé, z jakých cen znalec vycházel, jaké použil metody atd.) je na místě, aby tyto rozpory a nesrovnalosti odstranil. Nelze tak ale učinit tím, že prohlásí znalecký posudek, který mu nevyhovuje, za nadbytečný, resp. irelevantní, a proto že jej neosvědčuje jako důkaz. Takový postup je v rozporu s ustanovením § 31 odst. 2 a § 2 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků. Rozpory a nesrovnalosti v uvedených znaleckých posudcích lze odstranit v své řadě prostřednictvím výsledku znalce, popřípadě znalců obou. Pokud by ani tyto výsledky nevedly k objasnění nejasností, bylo by namíste přistoupit k dalšímu znaleckému zkoumání nebo reviznímu znaleckému posouzení. Obdobně se již vyslovila starší civilistická judikatura tak, že: ‚Pokud měl soud při rozhodování k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o té samé otázce, musí je vyhodnotit v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěrů druhého znaleckého posudku; proto tuto úvahu je zapotřebí vyslechnout oba znalce. Jestliže by ani takto nebylo možné odstranit rozpory v závěrech znaleckých posudků, třeba dát tyto závěry přezkoumat jinému znalci, vědeckému ústavu nebo jiné instituci‘ (R 45/84-Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek)“ (zvýraznění provedena krajským soudem).

16. Výše uvedené závěry lze shrnout tak, že nemá-li správní orgán příslušnou odbornou kompetenci (což je v projednávané věci nesporné), nemůže si o své úvaze vybírat z protichůdných znaleckých posudků, ale je povinen jejich rozpory odstranit, a to buď výsledkem znalců, případně zadáním revizního znaleckého posudku. Jelikož žalovaný takto nepostupoval, je jeho rozhodnutí nezákonné.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. S ohledem na výše uvedené zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc mu vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a shora naznačeným způsobem odstraní rozpory ve znaleckých posudcích.
18. Nad rámec výše uvedeného soud pokládá za nezbytné doplnit následující poznámku. Přestože znalecké posudky hovoří o technických příčinách nehodového děje (a v projednávané věci došlo k dopravní nehodě) je třeba mít na paměti, že předmětem řízení není určení viníka dopravní nehody. Předmětem posuzovaného správního řízení je totiž pouze posouzení otázky, zda se žalobkyně dopustila přestupku, z něhož je obviněna, tedy

zda nedala při vjezdu na kruhový objezd přednost v jízdě. Hypoteticky tak může nastat i situace, že technickými příčinami nehody budou jak příliš vysoká rychlost vozidla Škoda, tak nebezpečný vjezd žalobkyně na kruhový objezd – není tedy *a priori* vyloučeno, že při dopravní nehodě se přestupku proti zákonu o silničním provozu dopustí oba účastníci nehody (obdobně srovnej věc projednávanou zdejším soudem pod sp. zn. 56 A 9/2021). Určení viníka nehody má jistě význam pro následné občanskoprávní spory (nebo například pro vyvození trestní odpovědnosti při újmě na zdraví, jako v případě věci sp. zn. 8 Tdo 184/2023), pro vyvození přestupkové odpovědnosti jednotlivých účastníků podle zákona o silničním provozu však tato otázka není relevantní.

19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšné žalobkyni soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, jeho odměnu je proto nutno navýšit o 2 142 Kč odpovídající sazbě této daně ve výši 21 %. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. dubna 2023

Mgr. Miroslav Makajev v. r.
samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Miroslavem Makajevem ve věci

žalobkyně: **K. Š.**

bytem X

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Šťovíčkem

se sídlem Malostranské náměstí 5/28, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**

se sídlem Zborovská 11, Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2023, č. j. 050982/2023/KUSK/HRO,

o opravě písařské chyby v rozsudku,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 9. 4. 2024, č. j. 56 A 1/2024 - 43, **se opravuje tak, že** chybně uvedené datum vyhlášení rozsudku „**9. dubna 2023**“ se nahrazuje správným datem „**9. dubna 2024**“.

Odůvodnění:

Soud zjistil, že v jím vyhlášeném rozsudku ze dne 9. 4. 2024, č. j. 56 A 1/2024 - 43, bylo v důsledku administrativní chyby uvedeno nesprávné datum vyhlášení rozsudku „**9. dubna 2023**“. Správné datum vyhlášení rozsudku je „**9. dubna 2024**“.

Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

Jak vyplývá z odborné literatury k § 54 s. ř. s. „*Pokud má být provedena oprava jiné části rozsudku, tj. odůvodnění, poučení, data a místa vyhlášení rozsudku, jména předsedy senátu, označení jeho funkce, nebo záhlaví výroku v údajích, jenž není významný z hlediska výroku rozsudku (např. označení zástupce účastníka, jména členů senátu), lze opravu provést přímo v originálu rozsudku a ve stejnopisech rozsudku, které si soud vyžádá zpět od účastníků řízení. Jelikož však v současnosti doručují správní soudy rozsudek účastníkům téměř vždy datovou zprávou, neboť žalované správní orgány mají přímo ze zákona zřízenou datovou schránku, je tento dříve běžný způsob provádění oprav vyloučen. Soud totiž technicky nemůže dosáhnout vrácení stejnopisu rozsudku a provedení opravy v něm. Proto je třeba postupovat tak, že soud i v těchto případech vydá tzv. opravné usnesení.*“ (viz KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019).

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Podle § 31 odst. 3 věty druhé s. ř. s. má práva a povinnosti předsedy senátu i specializovaný samosoudce.

Jelikož chyba v datu vyhlášeného rozsudku je zjevnou administrativně-písařskou chybou, provedl samosoudce podle § 54 odst. 4 ve spojení s § 31 odst. 3 s. ř. s. opravu této chyby v rozsudku, jak je uvedeno ve výroku tohoto opravného usnesení. Současně neshledal důvod pro odklad vykonatelnosti, neboť provedená oprava nemá vliv na věcné posouzení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2024

Mgr. Miroslav Makajev v. r.

samosoudce